

Te előtted ettünk és ittunk! Hogy mondhatod, hogy nem ismeresz bennünket?

A szoros kapu és keskeny út példázat üzenete

Énekek: 475;463;345;349;459; 467 és a Himnusz

Köszöntés: És íme megteszem, hogy az én dicsőségem a te orcád előtt menjen el, és kiáltom előtted az Úr nevét: *Könyörülök, akin könyörülök, kegyelmezek, akinek kegyelmezek* – ezt mondja az Úr! 2Móz 33:19.

Bibliolvasás: Jeruzsálem felé menet városokon és falvakon haladt át, és mindenütt tanított. Egyszer valaki azt kérdezte tőle: Uram, ugye kevesen üdvözülnek? Ő pedig azt mondta nekik: Küzdjete azért, hogy bemehesetek a szoros kapun, mert – mondom nektek – sokan próbálnak bemenni, és nem tudnak. Mert ahogy a ház ura felkel, és bezárja az ajtót, ti már kívül állva kezditek az ajtót zörgetni, mondva: Uram! Uram! Nyisd meg nekünk! Ő pedig azt feleli: Nem tudom, honnan valók vagytok. Akkor majd kezditek mondani: Teelőtted ettünk és ittunk, és az utcáinkon tanítottál. Ő pedig azt válaszolja: Mondom nektek, nem tudom, honnan valók vagytok, távozzatok tőlem mindnyájan, ti gonosztevők! Ott sírás és fogcsikorgatás lesz, amikor látjátok Ábrahámot, Izsákot és Jákóbot és a prófétákat mind az Isten országában, magatokat pedig kirekesztve onnan. És jönnek napkeletről és napnyugatról és északról és délről, és letelepednek az Isten országában. Mert vannak utolsók, akik elsők lesznek, és vannak elsők, akik utolsók lesznek! Lukács 13: 22-30.

Akkor hasonlatos lesz a mennyeknek országa ama tíz szűzhöz, akik elővevén az ő lámpásaikat, kimenének a vőlegény elé. Őt pedig közülük eszes vala, és öt bolond. Akik bolondok valának, mikor lámpásaikat elővevék, nem vivének magukkal olajat; Az eszesek pedig lámpásaikkal együtt olajat vivének az ő edényeikben. Késvén pedig a vőlegény, mindannyian elszunnyadának és aluvának. Éjfélkor pedig kiáltás lön: Ímhol jó a vőlegény! Jöjjetek elébe! Akkor felkelének mind azok a szüzek, és elkészíték az ő lámpásaikat. A bolondok pedig mondának az eszeseknek: Adjatok nekünk a ti olajotokból, mert a mi lámpásaink kialusznak. Az eszesek pedig felelének, mondván: Netalán nem lenne elegendő nekünk és nektek; menjetek inkább az árusokhoz, és vegyetek magatoknak. Mikor pedig venni járnak vala, megérkezék a vőlegény; és akik készen valának, bemenének ő vele a menyegzőbe, és bezáraték az ajtó. Később pedig a többi szüzek is megjövének, mondván: Uram! Uram! nyisd meg mi nekünk. Ő pedig felelvén, monda: Bizony mondom nektek, nem ismerlek titeket. Vigyázzatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, amelyen az embernek Fia eljő. Máté 25:1 – 13.

Nem minden, aki ezt mondja nekem: Uram! Uram! megyen be a mennyek országába; hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram! Uram! nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben üztünk-e ördögöket, és nem cselekedtünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben? És akkor vallást teszek majd nekik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők. Valaki azért hallja én tőlem e beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát: És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fűjtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze: mert a kősziklára építetett. Máté 7:21 – 25.

Ige: „Teelőtted ettünk és ittunk, és az utcáinkon tanítottál!” Lk 13: 26. Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram! Uram! nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben üztünk-e ördögöket, és nem cselekedtünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben? És akkor vallást teszek majd nekik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők.” Máté 7:22 – 23.

Szeretett testvéreim! Az „Uram, te előtted ettünk és ittunk!” ember általi önmentegető önazonosítása Jézusnak a keskeny út és szoros kapu példázatának a magyarázatában hangzott el. Látnunk kell ezt a keskeny utat, amelyen sokan tolonganak a szoros kapu felé, de ezen az úton csak a választott kevesek állnak meg, hasonlóképpen ők azok is, akik azon a szoros kapun átjutnak. Urunktól kemény és erőteljes parancsunk van arra, hogy küzdjünk a szoros kapun való bemenetelünkért! „Menjetek be a szoros kapun, - parancsolja az Úr - mert tágas az a kapu és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak. Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt!” Máté 7:13 – 14. Találjátok meg, jöjjetek be a váltságshalál szoros kapuján, mert az életre visz!

Másodszor látnunk kell, hogy a szoros kapun az üdvösségre azok jutnak keresztül, akiket az Úr a nevükön kiáltva azonosít, akiket ő a nevükön szólítva ismer! Miért van ez így? Azért, mert a választottak választanak, mégpedig az Úrral együtt választják a túlélhetetlen szoros kaput! Az Úr Jézus Krisztus túlélhetetlen szoros kapuja én vagyok, azért, hogy Ő legyen az én túlélhetetlen szoros kapum!

Bizony át kell jutnunk a „soha nem ismerlek téged!”¹ „elveszett és maghalt” állapotból a „téged neveden szólítottalak, enyém vagy”² és név szerint ismerlek!”³ „megtalált és feltámadt” (Luk 15:24.) állapotba, és pedig az Úr szemszögéből nézve!

Valóban keskeny mezsgye annak igazi elfogadása, hogy Isten, aki mennyei Atyám a Krisztus Jézus váltságából részesített, továbbá valóban túlélhetetlen nagy szorosság azonosulni az Úr Jézus Krisztus váltságahalálával!

A „Te előtted ettünk és ittunk” önmegnevezés valódi, igazi jelentéstartalma szerint pontosan ugyanezt a szorosságot jelenti, mert enni a megtöretett testből és inni az új szövetség kehelyéből azt jelenti, hogy kiábrázolom a Jézus Krisztussal való azonosulásomat, azt, hogy eggyé lettem vele a váltságahalálában, hogy az Ő feltámadott életéből is részesüljek.

A „neveden szólítottalak” azt jelenti, hogy kiáltja az Úr az én igazi nevemet! Ő kezdettől fogva mindig együtt kiáltja a nevemet a sajátjával! A **Könyörülök, akin könyörülök és kegyelmezek, akinek kegyelmezek** hív téged, jöjj elé! Az Ádám „hol vagy?”⁴ kiáltásban benne van az embert kereső Úr neve is!

Életem során, - ha tudomásom van róla, ha nem – Ádámmal kezdve sokféle név és ahhoz társuló szerep mögé rejtőzöm el. A Szabadító Úr nem rest kiáltani a nevem, hogy előhívjon mögüle. Kiáltja tehát a nevem, együtt a saját nevével! Azt kiáltja, hogy hozzám jöjj te, sötétben rejtőző ámító, csaló, hazudozó lopó, parázna és gyilkos! Azt kiáltja, hogy jöjj hozzám te magadat szerető, pénzsóvár, kérkedő, kevély, káromkodó, szüleid iránt engedetlen, háládatlan, tisztátalan, szeretet nélkül való, kérlelhetetlen, rágalmozó, mértéktelen, kegyetlen, a jónak nem kedvelője, áruló, vakmerő, felfuvalkodott, gyönyörnek kedvelője, Istent nem szeretve megvető, az Urat megtagadó látszat-kegyeskedő, bálványimádó (...)! 2Tim 3:2-5.

¹ Mert ez az én fiam meghalt, és feltámadott; elveszett, és megtaláltatott. Luk 15:24.

² És most, oh Jákób, így szól az Úr, a te Teremtőd, és a te alkotód, Izrael: Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy! Mikor vizen mégy át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok el nem borítanak, ha tűzben jársz, nem égsz meg, és a láng meg nem perzsel téged. Mert én vagyok az Úr, a te Istened, Izraelnek Szentje, a te megtartód, adtam váltságodba Egyiptomot, Kúst és Sebát helyetted. Mivel kedves vagy az én szemeimben, becses vagy és én szeretlek (...)! Ézs 43:1 – 3.

³ Monda azért az Úr Mózesnek: Megteszem ezt is amit kívántál; mert kedvet találtál szemeim előtt, és név szerint ismerlek téged. 2Móz 33:17.

⁴ **הַיְהוָה לֹא אֵינִי** Hol vagy? 1Móz 3:9.

Mózes, aki embert ölt, amikor hallotta, hogy az Úr így hívja őt, felbátorodott, levette a saruját és megállt azon a szoros helyen, a kőszikla hasadékában⁵, az Úr tüzében⁶. Jól tudta, hogy szoros lesz az a kapu, de mert hallotta, hogy az Isten a nevét a saját nevével együtt kiáltja, felbátorodott és célba vette azt. A lobbanékony természetű gyilkos bement azon a szoros kapun, hogy ott az Úr közelségének állandó izzásában, a kortársai közt a lehető legszelídebb ember legyen ez a Mózes!

A bezárt ajtón zörgető de Krisztus által elutasított „Uram-uramozók” mintha nem hallanák a nevüket kiáltó Urat, sem az Úr nevét! Bizony nem hallják, mert ők csak önmagukat hallják! Magatartásukra, tetteikre és lelkületükre a beszédükből következtetünk! Bárcsak megmentene bennünket az Úr attól, hogy csak önmagukat halljuk, bárcsak meghallanánk ma itt és most Őt! Az önmagukat hallók beszéde báránybégetéshez hasonló⁷, mert formailag pontosan azt mondják, amit az ítélő Bíró előtt mondaniuk kell, tehát teológiailag, dogmatikailag és a hitvallás szempontjából hibátlan az Úr által feltett kérdéseikre a válaszuk, ők mégis az elutasítottak táborához tartoznak! Miért? Erre a miéltre Ézsaiás ezt válaszolja:

„Mivel e nép csak szájával közeledik hozzám, és ajkával tisztel engem, szíve pedig távol van tőlem, úgy, hogy irántam való félelmük betanult emberi parancsolat lett, ezért ismét ámulatba ejtem e népet: csodát csodára teszek, és elvész bölcsseinek bölcsessége, és eltűnik az értelmesek értelme. Jaj azoknak, akik mélyen elrejtik tervüket az ÚR elől, és akik sötétben szoktak cselekedni, azt gondolván: Ugyan ki lát és ki ismer bennünket, (kicsoda az aki ki tudja mondani a nevünket)?” Ézsaiás 29: 13 – 15.

Mi az tehát, amire Jézus itt meg akar tanítani, amire erősen akar figyelmeztetni? Vegyük át újra az Úr és a köztük lévő vitát, párbeszédet!

- Uram! Nyisd meg nekünk! Nekünk nyisd meg Urunk! Ő pedig azt feleli:
- Nem tudom, honnan valók vagytok.
- Mi vagyunk azok, akik te előtted ettünk és ittünk, akiknek az utcáiban tanítottál! Lk 13: 26.
- Nem tudom honnét valók vagytok, távozzatok tőlem mindnyájan, ti gonosztevők! Lk 13: 27 - 28.
- Uram! Mi nem gonosztevők vagyunk, hanem azok, akik mindig neked szolgáltunk! Uram, mikor láttuk, hogy éhezted, vagy szomjúhoztál, vagy hogy jövevény, vagy mezítelen, vagy beteg, vagy fogoly voltál, és mi nem szolgáltunk volna neked? Máté 25:44.
- (...)!
- De hát Urunk! Hogy mondhatod, hogy mi nem ismerünk téged és nem neked szolgáltunk? Hát nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben üztünk-e ördögöket, és nem a te nevedben cselekedtünk-e sok hatalmas dolgot? Máté 7:22. Hogy mondhatod, hogy nem ismeresz bennünket, hogy sohasem ismertél minket? Máté 7:23.

⁵ És monda az Úr: Íme van hely én nálam; állj a kősziklára. És mikor átmegy előtted az én dicsőségem, a kőszikla hasadékába állatlak téged, és kezemmel betakarlak téged, míg átvonulok. Azután kezemet elveszem rólad, és hátulról meglátsz engemet, de orcámat nem láthatod. 2Móz 33:21 – 23.

⁶ Ott megjelent neki az ÚR angyala tűz lángjában, egy csipkebokor közepében. Láta, hogy íme, a csipkebokor ég, de a tűz nem emészti meg. Azt mondta Mózes: Odamegyek, hogy lássam ezt a nagy csodát, hogy miért nem ég el a csipkebokor. Láta az ÚR, hogy odament megnézni, és szólította őt Isten a csipkebokor közepéből: Mózes! Mózes! Ő így felelt: Itt vagyok. 2Móz 3: 2 – 4.

⁷ Vö.: Azután láték más fenevadat feljöni a földből, akinek két szarva vala, a Bárányéhoz hasonló, de úgy szól vala, mint a sárkány. Jel 13:11.

- Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögöknek és az ő angyalainak készítettett (Máté 25:41), mert sohasem ismertelek benneteket! Mt 7: 23! Mert éheztem, és nem adtatok ennem; szomjúhoztam, és nem adtatok innom; Jövevény voltam, és nem fogadtatok be engem; mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel engem; beteg és fogoly voltam, és nem látogattatok meg engem. Máté 25:42 – 43. Bizony mondom nektek, amennyiben nem cselekedtétek meg eggyel eme legkisebbek közül, én velem sem cselekedtétek meg! Máté 25:45.

Jézus arra tanít, hogy amilyen távol van a meny a földtől olyan nagy a különbség az Isten ember iránti szeretete és az ember Úristen iránti szeretete között. Egy dolog az, amikor Isten a te nevedet kimondva vall szerelmet, azt mondván, hogy „téged (...) szeretlek” és teljesen más az, ha az ember mondja, hogy szereti az Urat. Vajon, eljuthatunk-e az egyetlen szeretet egységére és teljességére? Jézus példázata szerint nem mindenki találja meg ehhez az egy és teljes szeretethez sem a keskeny utat, sem pedig a szoros kaput! Bárcsak könnyörülne rajtunk most az Úr, hogy mi ne tartozunk közéjük!

Arra kérdésre válaszolva, hogy mi az tehát, amire Jézus itt meg akar tanítani, az Igével együtt a következőket mondhatjuk:

Mindenekelőtt az Úr, a mi Urunk és Istenünk olyan csodálatosság, aki a keresztfán megtörtént váltságshalálával hatalmat kapott arra, hogy kimondja az én Istentől elszakadt és a legsötétebb mélységekben elveszett nevémet! Az egy Urat imádvá gondold meg, hogy milyen fájdalom neki az, hogy téged és engem, bennünket a nevünkön nevezve kiált, szólít és hív minket! Vedd a bátorságot és járulj a keresztfán érted szenvedő Úrhoz, emeld fel tekinteted halld ott, miként kiáltja a te neved, az én nevémet, miként kiált bennünket mennyei Atyja, az élő Isten színe elé! Lásd meg és értsd meg, hogy Ő az egyetlen Úr, aki képes kiáltva kimondani a nevedet és aki ezt meg is tette! Halld miként mondja:

- ***Atyám! bocsásd meg nekik; mert nem tudják mit cselekesznek!*** Luk 23:34.

Másodszor, tanuljunk meg azt, *hogy ne rejsük el tervünket jó mélyen az ÚR elől! Tanuljuk meg, hogy ne a sötétben gondolkodjunk és cselekedjünk, hanem legyen szokásunk a világosságban való cselekvés!* Ézsaiás 29: 13 – 15.

Harmadszor pedig tanuljunk meg igazat mondani, különösen az Úr színe előtt! Tanuljuk meg igaz beszédekkel leleplezni az Úr elől jó mélyre elásott terveinket! Tanuljuk meg igaz beszédekkel világosságra hozni azokat a tetteinket, amelyet a sötétségben terveztünk elkövetni! Meg van írva:

Csókoljátok a Fiút, hogy meg ne haragudjék és el ne vesszetek az úton, mert hamar felgerjed az ő haragja. Boldogok mindazok, akik őbenne bíznak! Zsolt 2:12.

Ajkakat csókolgat az, aki igaz beszédekkel felel. Péld 24:26.

Az Úr Jézus példázataiban az igazak az üdvösségükre figyelve minden gondolatot foglyul ejtve⁸ igaz beszédekkel feleltek a bírói székét elfoglaló mennyei uruknak és királyi bírójuknak. Amikor tehát ezt mondta nekik az Úr:

- „jertek én Atyámnak áldottjai örököljétek ez országot, amely számotokra készítettett a világ megalapítása óta. Jöjjetek (...), mert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem;

⁸ „Mert a mi vitézkedésünk fegyverei nem testiek, hanem erősek az Istennek, erősségek lerontására; Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak (...).” 2Kor 10:4 – 5.

Mezítelen voltam, és felruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek hozzám. Akkor igaz feleltükkel az igazak ezt kérdezték tőle:

- Uram, mikor láttuk, hogy éhezted, és tápláltunk volna? vagy szomjúhoztál, és innodadtunk volna? És mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna? vagy mezítelen voltál, és felruháztunk volna? Mikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna? Erre a királyi Úr, azt mondja majd nekik:
- Bizony mondom nektek, amennyiben megcselekedtetek eggyel az én legkisebb atyámfiái közül, én velem cselekedtetek meg! Máté 25: 34-40.

Mit válaszoltak tehát igaz beszédként az igazak?

- Urunk, könyörülj rajtunk és bocsáss meg, de mi nem tudtuk, mi nem ismertünk fel téged!

Ennek az igaz beszédnek hasonlatosságára az előző párbeszéd a királyi úrral így alakul:

- Uram! Könyörülvén nyisd meg nekünk, mert mi vagyunk azok, akik, amikor eljöttél a mi utcánkban és tanítottál, nem ismertünk fel téged! Nem ismertük meg a te meglátogatásodnak idejét.
- Uram! Könyörülvén nyiss meg nekünk Mi vagyunk azok, akik nem előtted ettünk, hanem az idegeidet ettük⁹ a sok ostoba kérdéseinkkel, álnok csapdáinkkal, buta képzelgéseinkkel, rosszindulatú vádaskodásainkkal, gonosz ítélkezéseinkkel.
- Könyörülvén nyisd meg nekünk, mert mi vagyunk azok, akik a bolondok módján áldoztunk miközben azt képzeltük, hogy téged megismerve neked szolgáltunk. Azt mondtuk, hogy itt, meg ott a Krisztus, mérföldeket mentünk utána, még a pusztába is, de csak délibábot találtunk.
- Könyörülvén nyisd meg nekünk, mert mi vagyunk azok, akik tudományunkkal valami krisztus-félét követve kimentünk a tudomány pusztájába, ahol még a kövekből is kenyeret teremtettük elő. Gigantikus globális segélyszervezetek által milliárdokat etettük és itattunk!
- Könyörülvén nyisd meg nekünk, a befogadás legzseniálisabb aktivistáiként vétkeztünk, mert mi vagyunk azok, akik százazreknek, sőt millióknak intéztük el a menedékjogát, bevándorlását, befogadását és új állampolgárságát, a nagy Babilon megpróbáltatás asszimilációját!
- Könyörülvén nyisd meg nekünk, mert az irgalmasság angyali aktivistái minőségünkben is vétkeztünk, mert mi vagyunk azok is, akik az egész világot érzékenyítettük már a másmilyen humanoid lények befogadására!
- Mi vagyunk azok, akik nagy nevű civil szervezeteken keresztül százazrek, sőt milliók rehabilitációját bonyolítottuk, hogy a börtönből visszakerülhessenek a civil életbe.
- És mi vagyunk azok is, akik dollármilliárdokat költöttünk a legnyomorultabbak gyógyítására és egészségére, oltásokra, mások által kidobott gyógyszerekre, mert hinni akartuk, hogy ezzel az üzlettel neked, sőt közvetlenül téged szolgálunk.

⁹ Emlékezzél meg, ne felejtss el, miképp haragítottad az Örökkévalót, a te Istenedet a sivatagban; attól a naptól kezdve, amelyen kimentél Egyiptom országából, amíg elérkeztetek erre a helyre, engedetlenek voltatok az Örökkévaló iránt. Emlékezzél rájuk, és el ne felejtss azokat, amikkel haragra indítottad az URat, a te Istenedet a pusztában! Attól a naptól fogva, amelyen kijöttél Egyiptom földjéről, mindaddig, amíg e helyre jutottatok, az ÚR ellen tusakodtatok. 5Mózes 9: 7.

Vö.: Keménynyakú és körülmetéletlen szívű és fülű emberek, mindenkor ellene szegültök a Szentléleknek, ugyanúgy, mint atyáitok! A próféták közül kit nem üldöztek a ti atyáitok? És megölték azokat, akik előre hirdették annak az Igaznak eljövését, akinek most árulóivá és gyilkosivá lettetek, ti, akik a törvényt angyalok közvetítésével kaptátok, és mégsem tartottátok meg. ApCsel 7: 51 – 53.

- Mi vagyunk azok, akik a te nevedben iskolák százait és ezreit építettük fel, elűztük a szellemi sötétséget, tanítottunk és hatalmasokat neveltünk, mert ehívén elhittük, hogy ezekkel is neked, sőt téged szolgáltunk. Mindezeket műveltük, de közben egyszer sem ismertünk fel a legkisebben! A sokakról szóló statisztikáink kitűnőek, de az eggyel történő bánásmódunkban csúfosan megbuktunk, gyalázatos szégyent vallottunk. Nyilvánosan és ünnepélyesen szétszórt alamizsnáinkon sokan átléphettek a mából a holnapba, de a fel nem ismert egynek a keresztfán kellett saját vállára hajtania a fejét, mert az ég és föld közé emelten senkije sem volt!
- Uram! Könyörülvén nyisd meg nekünk, mert azért akarunk dicsekedni még most is a megszámlolt sok jó tettünkkel, hogy arról az egyről ne mondjunk semmit, akiről viszont te kérdezel! Lásd meg ezt a bennünk ágáló ádám-romlott és halálra méltó természetet és váltságod hatalmával könyörülj rajtunk, szabadíts meg!

A keskeny út és a szoros kapu tehát az a bizonyos **egy** [ὅστερέω (hüsztereó) 1) elmarad vki/vmi mögött, alacsonyabb rendű, alábbvaló vkinél 2) nélkülöz, hiányt szenved, szűkölködik, szükségben van 3) hiányzik, elfogy] **fogyatkozás**¹⁰, ami miatt az ajtón kívül rekedünk, ami miatt nem tudunk bemenni az üdvösségre, Krisztus Urunkat pedig mindig, így most is pontosan az az egyetlen kis dolog érdekli és nem az a sok siker, amit egy örökkévalóságig tudnék sorolni. Miért is? Azért, mert valójában **nincsenek is kis dolgok!** „Az életben minden tettek jelentősége van. Éppen a „kevésbé fontos” az általunk megvetett és jelentéktelen dolgokra kell igazán odafigyelnünk, tudván, hogy a nagy vétkek apró botlásokkal kezdődnek!”¹¹

Nevedet kiáltó Uradnak tehát arról az egyről beszélj, akitől, vagy amitől még a gondolataidat is megtagadva מַסְתֵּר (masotér) fordulsz el¹², mert nem akarsz látni, mert még a gondolata is fáj! Bizony, mi csak az Úrtól kapott erővel és hatalommal tudjuk kimondani a saját, ördögtől bemocskolt nevünket; Ez tehát Jézus nélkül teljesen lehetetlen a számunkra!

Igaz beszédekkel válaszolj az Úrnak, mond meg neki azt az egyet, aki miatt vagy ami miatt olyan szorultságban vagy, hogy az még a lelket is kipréseli belőled. Nagy Szabadító az Úr, ne tagadd meg tőle igaz beszéded! Mond hát együtt az Úrral az igaz beszédet!

Halld, kiáltja az Úr a nevedet és kiáltott neveddel együtt a saját nevét is! Ha az Isten arcai elé kiáltott Úr neve az, hogy **יְהוָה לְפָנַי וְסִנְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֶחָן וְרַסְמִתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֶרְסֵם**) **„könyörülök, akin könyörülök és kegyelmezek kinek kegyelmezek”,** akkor mi a te neved? Félelmetes név a nevem? Igen, valóban az! Nincs félelmetesebb név annál, hogy **„nem ismerlek téged!”** Nincs annál rettenetesebb Krisztus által kiáltott név mint, hogy **távozz tőlem te eltávolodott gonosztevő és ördöggel cimboráló átkozott!** De könyörülő Urunk éppen ezt a kimondani is fájdalmas állapotot szeretné kimondottá tenni és áldottá változtatni! Ezért kiáltja a saját nevét, hogy halljad, hogy hatalmában áll a halálot és a kárhazatot életre változtatni! Bátorodj hát fel és menj át vagy sokkal inkább **jöjj át** ezen a szoros kapun, ahogy

¹⁰ Jézus pedig rátekintvén, megkedvelé őt, és monda neki: Egy fogyatkozásod van; eredj el, add el minden vagyondodat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz mennyben; és jer, kövess engem, felvén a keresztet. Márk 10:21. Az eredeti görög fogalom itt az ὀστερος, α, ov (hüszterosz a on) későbbi, kései, utolsó, legutolsó, ez pedig tökéletesen összecseng azzal amit Jézus von le végső konklúzióként: És íme vannak utolsók (ἔσχατος, η, ov), akik elsőek (πρῶτος, η, ov) lesznek, és vannak elsőek, akik utolsók lesznek. Luk 13:30 és Mk 10: 31 és Mt 20: 16.

¹¹ <https://www.youtube.com/watch?v=dR4c0-aut0k>

¹² Utált és az emberektől elhagyott volt, fájdalmak férfja és betegség ismerője! mint aki elől orcánkat **elrejtjük**, utált volt; és nem gondoltunk vele. Ézs 53:3. Itt az elrejtteni héber ige a מַסְתֵּר (masotér). Etimológia: hímnemű főnév (nomen masculinum) a H5641-ből. Egyetlen előfordulása (Ézs 53:3) értelmezve és a magyar nyelv idiomakészletéhez igazítva: „Olyan állapotba került, hogy szegényében azt kívánta, bár a föld nyelné el őt, mert bizony közmegvetés tárgya lett, mi pedig még a gondolatainkból is száműztük őt.”

egykor az embert ölő Mózes, most épp úgy te magad is, én is! Így járuljunk az Úr színe elé és mondjuk: „Te előtted ettünk és ittunk (...)!” Ez pedig ne önigazoló önmentegetőzés, hanem igaz beszéd legyen a részünkről, a Szó és a mondat valódi tartalmi lényege szerint legyen igaz a részünkről! Ámen.